

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Cichosz

przy udziale Prokuratora: Piotra Cegiełki

po rozpoznaniu w dniach: 02.11.2016 roku, 07.12.2016 roku, 08.02.2017 roku, 15.03.2017 roku sprawy:

1. **H. M.**, syna A. i J. z d. W., urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 04 października 2015 roku w P. woj. (...) przy ul. (...) pomagał w dokonaniu uszkodzenia mienia w postaci drzwi wejściowych do stacji paliw (...) oraz pojazdu marki D. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że przywiózł na miejsce zdarzenia pojazdem marki M. o nr rej. (...) R. B. oraz innych n/n sprawców, w trakcie kiedy oni dokonywali przestępstwa czekał na ich w pojeździe, a następnie odjechał wraz ze sprawcami z miejsca zdarzenia

tj. o czyn z art. 19 par. 1 kk w zb. z art. 288 par. 1 kk

2. **R. B.**, syna M. i S. z d. B., urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

2. W dniu 04 października 2015 roku w P. woj. (...) przy ul. (...), działając w sposób umyślny wspólnie i w porozumieniu z n/n sprawcami, dokonał uszkodzenia mienia w postaci drzwi wejściowych przesuwanych do stacji paliw (...) w ten sposób, że próbując otworzyć je siłą, wyłamał mechanizm przesuwany, powodując straty w wysokości 1000 złotych, działając tym samym na szkodę stacji paliw (...) Sp. z o.o. przy czym sprawca działał publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art. 288 par. 1 kk w zw. z art. 57a par. 1 kk

3. W tym samym czasie i miejscu co w pkt 1, działając w sposób umyślny wspólnie i w porozumieniu z n/n sprawcami, dokonał uszkodzenia mienia w postaci samochodu osobowego marki D. (...) o nr rej. (...), poprzez stłuczenie przedniej szyby, wybicie szyby w drzwiach tylnych prawych oraz wgniecenie i odprysk karoserii w okolicach drzwi tylnych lewych, powodując straty w wysokości nie mniejszej niż 500 złotych, działając tym samym na szkodę T. U., przy czym sprawca działał publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art. 288 par. 1 kk w zw. z art. 57a par. 1 kk

Orzeka:

1. oskarżonego **H. M.** w miejsce zarzucanego mu czynu uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 04 października 2015 roku w P. woj. (...) przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w sposób umyślny, wspólnie i w porozumieniu z R. B. i z n/n sprawcami, działając publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, dokonał dwóch uszkodzeń mienia w postaci:

- drzwi wejściowych przesuwanych do stacji paliw (...) w ten sposób, że próbując otworzyć je siłą, wyłamał mechanizm przesuwany, powodując straty w wysokości 5198,41 złotych, działając tym samym na szkodę stacji paliw (...) Sp. z o.o. ,

- samochodu osobowego marki D. (...) o nr rej. (...), poprzez stłuczenie przedniej szyby, wybitcie szyby w drzwiach tylnych prawych oraz wgniecenie i odprysk karoserii w okolicach drzwi tylnych lewych, powodując strat w wysokości nie mniejszej niż 1528,16 złotych, działając tym samym na szkodę T. U.,

wyczerpującego dyspozycję art. art. 288 § 1 kk w zw. z art.57 a § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art.57 a § 1 kk wymierza mu karę (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk, art.73 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego H. M. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat, oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu H. M. karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

4. oskarżonego **R. B.** w miejsce popełnienia zarzucanych mu czynów uznaje za winnego tego, że w dniu 04 października 2015 roku w P. woj. (...) przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w sposób umyślny, wspólnie i w porozumieniu z H. M. oraz z n/n sprawcami, działając publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, dokonał dwóch uszkodzeń mienia w postaci:

- drzwi wejściowych przesuwanych do stacji paliw (...) w ten sposób, że próbując otworzyć je siłą, wyłamał mechanizm przesuwany, powodując straty w wysokości 5198,41 złotych, działając tym samym na szkodę stacji paliw (...) Sp. z o.o.,

- samochodu osobowego marki D. (...) o nr rej. (...), poprzez stłuczenie przedniej szyby, wybitcie szyby w drzwiach tylnych prawych oraz wgniecenie i odprysk karoserii w okolicach drzwi tylnych lewych, powodując strat w wysokości nie mniejszej niż 1528,16 złotych, działając tym samym na szkodę T. U.,

wyczerpującego dyspozycję art. art. 288 § 1 kk w zw. z art.57 a § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art.57 a § 1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk, art.73 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. B. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat, oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

6. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu R. B. karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

7. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza solidarnie od oskarżonych H. M. i R. B. tytułem naprawienia wyrządzonych szkód na rzecz: pokrzywdzonych kwoty:

- **5198,41** (pięć tysięcy sto dziewięćdziesiąt osiem złotych 41/100 groszy) na rzecz (...) Sp. z o.o. ,

- **1528,16** (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia osiem złotych 16/100 groszy) na rzecz T. U.,

8. na podstawie art.63§1kk na poczet orzeczonych kar grzywnien zalicza oskarżonym H. M. i R. B. okresy zatrzymania w dniu 08.10.2015r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny ;

9. zasądza od oskarżonych H. M. i R. B. na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 800 zł tytułem częściowego zwrotu wydatków, zwalniając ich w pozostałej części od zwrotu wydatków oraz zwalnia ich od odpłaty.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżeni H. M. i R. B. są kolegami, posiadają swoje konta i profile na portalu społecznościowym (...), gdzie w zakładkach nawzajem figurują jako znajomi.

W nocy z 3 na 4 października 2015 roku w godzinach wieczornych oskarżeni H. M. i R. B. wraz z innymi mężczyznami przyjechali samochodem m-ki M. o nr rej. (...), którym kierował H. M., do dyskoteki (...)w W..

W nocy z 3 na 4 października 2015 roku do dyskoteki (...)w W. samochodem m-ki D. (...) o nr rej. (...) przyjechała grupa osób w składzie: P. K. jako kierujący, D. U. jako pasażer z przodu oraz A. P., R. K., M. M. (2). Kiedy przebywali na parkingu w/w dyskoteki do pojazdu m-ki D. (...), podeszła grupa mężczyzn wśród których był oskarżony R. B. trzymający w ręku butelkę z piwem. Następnie R. B. zapytał się ich jakiemu klubowi piłkarskiemu kibicują, na odpowiedź D. U., iż kibicują klubowi (...), to oskarżony R. B. uderzył D. U. w twarz, a kiedy ci odjechali pojazdem D. (...) oskarżony rzucił butelkę w przednią szybę tego pojazdu. Wówczas P. K. z kolegami w/w pojazdem D. (...) postanowił odjechać z dyskoteki i udał się w trasę w kierunku P.. W pościg za nimi pojechali oskarżeni H. M. i R. B. wraz z innymi mężczyznami, samochodem m-ki M. o nr rej. (...). W trakcie jazdy P. K. wraz z kolegami w/w o godz. 04:40 zawiadomili policję o ataku i pościgu pojazdu M. za pojazdem D. (...).

Oskarżony H. M. jako kierujący samochodem M. przez cały czas z (...) do P. jechał za pojazdem D. (...), również kiedy wjechali już do miasta P., jeździł za D. (...).

W pewnej chwili P. K. jako kierowca samochodem m-ki D. (...) o nr rej. (...) podjechał wraz z kolegami na teren stacji paliw (...) przy ul. AL. (...) w P. i zaparkował auto tuż przed budynkiem stacji, wszyscy postanowili schronić się do wnętrza budynku stacji paliw, informując pracowników stacji paliw o napastnikach.

W tym samym czasie oskarżony H. M., kierując pojazdem M. o nr rej. (...), podjechał z drugiej strony stacji paliw (...) przy ul. AL. (...), gdzie znajduje się wyjazd ze stacji w kierunku na B.. Z pojazdu M. od strony pasażera wybiegli: oskarżony R. B. oraz 4 innych nieustalonych mężczyzn, którzy na głowach posiadali tzw. „kominiarki”, wszyscy pobiegli na teren budynku stacji paliw. Wtedy oskarżony H. M. przestawił samochód M. w drugą stronę, aby od razu odjechać ze stacji paliw, nie wygaszał silnika pojazdu, następnie wysiadł z auta, rozglądał się na boki, czy nikt nie nadjeżdża, oczekując na powrót kolegów.

W tym samym czasie oskarżony R. B. z pozostałymi mężczyznami podbiegli do pojazdu D. (...), zaczęli bić i kopać D. U., który nie zdążył jeszcze uciec z auta, dalej zaczęli kopać i uderzać w auto, a kiedy D. U. jako ostatni schronił się do wnętrza stacji paliw, oskarżony R. B. pobiegł za nim do wnętrza stacji paliw, próbując go gonić. Wówczas pracownicy stacji paliw (...) zamknęli rozsuwane drzwi wejściowe do stacji. Kiedy oskarżony R. B. zorientował się, iż ma zamkniętą drogę do opuszczenia budynku stacji paliw, zaczął od jego wnętrza szarpać i rozsuwać zamknięte drzwi wejściowe. Zaś z drugiej strony, na zewnątrz budynku pozostali mężczyźni rozsuwali również te same zamknięte drzwi wejściowe, aby uwolnić R. B.. Tak, że po chwili drzwi zostały rozsunięte i oskarżony R. B. wybiegł z budynku stacji i pobiegł z pozostałymi mężczyznami do pojazdu M., wsiadając do jego wnętrza. Następnie oskarżony H. M. również wsiadł i odjechał pojazdem M. o nr rej. (...) z terenu stacji paliw w AL. (...).

Po zdarzeniu na miejsce zdarzenia na teren stacji paliw (...) przyjechał patrol policji.

W wyniku zdarzenia w samochodzie D. (...) o nr rej. (...) uległo uszkodzeniu: stłuczona przednia szyba, wybita szyba w drzwiach tylnych prawych oraz wgniecenie i odprysk karoserii w okolicach drzwi tylnych lewych, czym powstały łączne straty w wysokości **1528, 16** złotych na szkodę właścicielki auta T. U..

Natomiast w wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległy drzwi wejściowe przesuwane do stacji paliw (...), poprzez wyłamanie mechanizmu przesuwanego i spaleni innych elementów np. silnika co spowodowało łączną stratę w wysokości **5 198,41** złotych.

/dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych: H. M. k.52, 80verte, zbiór dokumentów A (...) (...) (...) k.47-48 , R. B. k. 52verte, k. 55-56 zbiór dokumentów A (...) (...) (...)

zeznania świadków: T. U. k.55verte-56, k. 18-22 - zbiór dokumentów C (...) (...) (...), D. U. k.53-53verte, k.72-73 zbiór dokumentów C (...) (...) (...)

P. K. k.90-90verte, k.23-26 - zbiór dokumentów C (...) (...) (...), R. K. k.54-54verte, k. 79-80- zbiór dokumentów C (...) (...) (...), M. M. (2) k.55-55verte, k. 76-78 - zbiór dokumentów C (...) (...) (...), R. N. k. 53verte-54, k.63-65 - zbiór dokumentów C (...) (...) (...), A. D. k.89verte-90, k.66-68- zbiór dokumentów C (...) (...) (...)

E. J. k. 81, k. 2-5- zbiór dokumentów C (...) (...) (...),

protokół zeznań A. P. k. 27-29 zbiór dokumentów C (...) (...) (...),

opinia biegłego rzeczoznawcy samochodowego dot. D. (...) k.98-102, faktura VAT dot. naprawy drzwi rozsuwanych k.112;

zbiór dokumentów A (...) (...) (...): notatka urzędowa k.5, 32, 35-36, 39,

protokół oględzin rzeczy k. 6-8, 16-17, dokumentacja fotograficzna k.9, sprawdzenie SPP k.10-11, protokół zatrzymania osoby k.37, 38, wydruk internetowy k.40,41, płyta CD k.45, protokół oględzin k.59-61, dokumentacja fotograficzna k. 62, wykaz dowodów rzeczowych k.85, ślady k.86, protokół zawiadomienia o przestępstwie k.2-3, 18-20, dokumentacja fotograficzna k.29/

Oskarżony **H. M.** ma 22 lata. Ma wykształcenie średnie, jest studentem (...)roku (...) (...) i (...) w W.. Aktualnie jest zatrudniony jako kelner w restauracji (...) w W. Al. (...), gdzie pobiera wynagrodzenie ok.1600 złotych. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, majątku nie posiada. Oskarżony nie był karany sędownie.

/dowód: dane osobo poznawcze k.51 verte, dane o karalności k. 71;

zbiór dokumentów A (...) (...) (...):wydruk z bazy PESELk.82, informacje o dochodach k.89-90, zbiór dokumentów C (...) (...) .2016- karta karna k.70/

Oskarżony **R. B.** ma 20 lat. Ma wykształcenie gimnazjalne, jest uczniem(...) klasy (...) (...)w P. Pracuje jako pracownik fizyczny w firmie (...) i zarabia ok.1600 złotych miesięcznie. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, majątku nie posiada. Oskarżony nie był karany.

/dowód: dane osobo poznawcze k.51 verte-52, dane o karalności k. 72;

zbiór dokumentów A (...) (...) (...): wydruk z bazy PESELk.83, informacje o dochodach k.87-88, zbiór dokumentów C (...) (...) .2016- karta karna k.69/

Oskarżony **H. M.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że w dniu 04.10.2015r. wraz z kolegami K. Ł. i D. D. samochodem m-ki M. nr rej, (...), udali się do dyskoteki (...) w W.. Po około 1,5 godziny zabawy jego koledzy pojechali do domu, do P., nie wie z kim się zabrali, a on został na miejscu. Kiedy wychodził już z dyskoteki został zaczepiony przez grupę 3 mężczyzn, którzy poprosili go, aby za drobną opłatą podwiózł ich do P. On się zgodził, choć miał obawy, jechali do miasta wiejskimi drogami, nie trasą szybkiego ruchu. W trakcie jazdy nie wie na jakie tematy ci mężczyźni rozmawiali, choć przyznał, iż przed wjazdem do P. zaczęli mówić o samochodzie, który jechał przed nimi, iż tam są

osoby, które miały ukraść jednemu z nich portfel. Poprosili go, aby pojechał za tym autem, a on się zgodził, gdyż się obawiał im odmówić. W trakcie jazdy nie gonił poprzedzającego go samochodu, jechał normalnym tempem. Pojechał za samochodem aż do stacji paliw L. w P. przy ul. (...), gdzie zaparkował przy wyjeździe, dlatego nie widział całej sytuacji. Mężczyźni powiedzieli mu, że idą z nimi porozmawiać. On nie widział czy pasażerowie tamtego auta weszli na stację, czy nie. Po około 1,5 minuty mężczyźni wrócili, wsiedli do jego samochodu i poprosili go, aby ich zawiózł do T. On się nie zgodził, gdyż nie miał gotówki, ani paliwa w zbiorniku, a oni też mieli pieniędzy. On się nie pytał tych mężczyzn co się stało, dlaczego tak szybko wyszli z tej stacji. Nie widział, aby byli zdenerwowani, nie słyszał treści ich rozmów. Pojechał w stronę swojego domu i wysadził ich na ul. (...) w P. W dniach następnych nie widział się z tymi mężczyznami, nie spotykał się z nimi i nie rozmawiał z nimi przez telefon. Nie umie wytłumaczyć dlaczego jeden z tych „podwożonych” mężczyzn jest jego znajomym na jego profilu, na facebooku. Uważa, że jest to spowodowane specyfiką tego portalu.

W postępowaniu sądowym oskarżony potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia i podał, że nie wie dlaczego się tak zachował i nie odjechał ze stacji benzynowej. Żadnego z tych mężczyzn nie znał, zapłacili mu 20 złotych. Oni skorzystali z sytuacji, miał kluczyki w reku i go zaczepili. Na pewno nie byli jego znajomymi na facebooku. Tam jest możliwość dodania znajomych. Przyznał, iż nie próbował zatrzymać po drodze samochodu, jechał za nim. Zauważył go w P. Wydaje mu się, że pasażerowie, których zabrał byli trzeźwi. Wyjaśnił, iż mężczyźni poprosili go, aby jechał swoim autem za tamtym samochodem. Nie wie czy tamten pojazd podjechał pod dystrybutor, czy pod budynek stacji, bo on nie wjeżdżał na stację, zatrzymał się na samym wyjeździe ze stacji, na chodniku. Siedział w samochodzie, nie widział wejścia do stacji, samochód był zapalony, bo oni powiedzieli, że zaraz przyjdą, nie mówili po co idą na stację, siedział tak ok.1,5 minuty. W samochodzie słuchał muzyki. To policjantka mówiła do niego, iż B. jest jego znajomym. Podniósł, iż wśród mężczyzn, których przewoził nie było B.. Zaprzeczył, aby kibicował polskim drużynom.

Na drugiej rozprawie oskarżony przyznał, że jednak wykonał jeden manewr samochodem na wyjeździe ze stacji paliw, stanął wzdłuż krawężnika, wrzucił wsteczny, ci mężczyźni wysiedli, wersja samochodu taty to 3 drzwiowy M., wydaje mu się, że wysiadło 3 mężczyzn. Podniósł, iż nie wychodził z samochodu.

Po odtworzeniu na rozprawie płyty CD z zapisu monitoringu ze stacji paliw oskarżony stwierdził, iż nie pamięta czy wysiadał z auta, nie zmienił swoich wyjaśnień, podał, że nie wie ilu mężczyzn wybiegło z M. na stację paliw.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego H. M. k.52, 80verte, zbiór dokumentów A (...) (...) (...) k.47-48/

Oskarżony **R. B.** również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W toku postępowania przygotowawczego odmówił składania wyjaśnień.

W postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, iż w dniu zarzutu nie był na stacji paliw, nie był też tego dnia w protektorze. Nie zna się z M., nie jechał z M. samochodem, nie jest też jego znajomym. Po okazaniu mu zdjęć z karty 62- z monitoringu stacji paliw z wnętrza budynku oskarżony stwierdził, iż nie rozpoznaje siebie na zdjęciach, nie ma czarnej bluzy z białym napisem.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. B. k.52verte, k. 55-56 zbiór dokumentów A (...) (...) (...) /

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych H. M. i R. B., albowiem były one nielogiczne, niespójne i stały one w całkowitej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Natomiast w przedmiotowej sprawie Sąd poczynił ustalenia faktyczne dotyczące przebiegu zdarzenia tj. umyślnego zniszczenia mienia – samochodu D. (...) oraz drzwi wejściowych na stacji paliw L. przez oskarżonych działających wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, głównie w oparciu dowody rzeczowe tj.

opinią biegłego rzeczoznawcy samochodowego, faktury VAT naprawy drzwi i innych dowodów wymienionych szczegółowo w zbiorze dokumentów A (...) (...) (...): w postaci: notatek urzędowych k.5, 32, 35-36, 39, protokołów oględzin rzeczy k. 6-8, 16-17, protokołu oględzin k.59-61, dokumentacji fotograficznej k.9, 62,29, sprawdzenie (...) k.10-11, protokołu zatrzymania osoby k.37, 38, wydruku internetowego k.40,41, płyty CD z zapisu monitoringu na stacji paliw k.45, wykaz dowodów rzeczowych k.85, ślady k.86, protokół zawiadomienia o przestępstwie k.2-3, 18-20.

Ponadto w/w dowody rzeczowe znajdowały dodatkowe potwierdzenie w zeznaniach świadków: T. U., D. U., P. K., R. K., M. M. (2), R. N., A. D., E. J., protokołem zeznań świadka A. P., którym Sąd dał wiarę. Zeznania te są ze sobą zgodne, spójne i logiczne oraz wzajemnie się uzupełniały, tworząc pełny i spójny opis zdarzenia. Ze wszystkich dowodów osobowych i rzeczowych w/w wynika jeden, logiczny ciąg zdarzeń, wg. którego oskarżeni H. M. i R. B. znali się od dawna jako znajomi i w nocy z 3/4 października 2015 roku wraz z grupą kilku mężczyzn wspólnie przebywali na dyskotekę (...) w W.. To oskarżeni wspólnie z grupą kilku mężczyzn pojechali w pościg za pojazdem D. (...). Wyjaśnienia obu oskarżonych w tym przedmiocie nie polegały na prawdzie. Zakładki z profili osobistych obu oskarżonych na portalu społecznościowym F. nie pozostawiają co do tego żadnych wątpliwości. Nadto zapis z dwóch kamer monitoringu stacji paliw L. wskazuje jednoznacznie, iż obydwaj oskarżeni byli wówczas na stacji paliw. Oskarżony R. B. posiada charakterystyczny wygląd oraz posturę i jako jeden z grupy mężczyzn wysiadających z samochodu M., na stacji paliw L. nie używał ani kaptura, ani czapki, czy też kominarki. Jest to ewidentne po obejrzeniu zapisu z kamery wewnątrz budynku stacji paliw, gdzie R. B. stoi na wprost kamery, a sceny z jego udziałem są kilkunasto sekundowe, są dobrej jakości, a zbliżenia tzw. „zoomem” nie pozostawiają co do jego pobytu wewnątrz budynku stacji paliw żadnych wątpliwości.

To R. B. był tym napastnikiem, który wcześniej zaatakował D. U. i pojazd D. (...) na parkingu dyskoteki w W. K.. To on jako jedyny z grupy napastników wbiegł do budynku stacji paliw i szukał D. U. i innych, a kiedy zorientował się, iż drzwi wejściowe zostały za nim zamknięte próbował je od wewnątrz otworzyć. Świadkowie D. U., P. K., R. K., M. M. (2) stanowczo rozpoznali tegoż oskarżonego jako osobę uderzającą D. U. i rzucającego butelką w szybę pojazdu.

Wyjaśnienia oskarżonego H. M. nie zasługiwały również na walor wiarygodności co do dalszych okoliczności zdarzenia tj. podwożenia grupy „nieznanych mu mężczyzn” aż z W. K. do P., jazdy za samochodem D. (...), podjechania samochodem m-ki M. na teren wyjazdu ze stacji paliw L., ilości osób wybiegających z pojazdu M., jego zachowania na terenie w/w stacji i oczekiwania na powrót „nieznanych mu mężczyzn”. Te opowieści H. M. były tak nielogiczne, niespójne i ewaluowały w miarę jak oskarżony zapoznawał się z zapisami z monitoringu stacji paliw. Bowiem np. H. M. raz podawał, że nie wiedział o czym „podwożeni” mężczyźni rozmawiają w aucie, za chwilę podawał, że rozmawiali o jakiś skradzionym portfelu przez kogoś z D. (...), że nie jechał za tym autem, potem, że dostrzegł je już w P. Raz stwierdzał, iż obawiał się tych mężczyzn, ale przyznawał, że nie próbował zatrzymać po drodze pojazdu, nawet jadąc już po mieście. Zaprzeczał, iż wysiadał z M. na stacji paliw oraz wykonywał jakiegś manewry, później przyznawał, że wysiadał, włączał bieg wsteczny, cofał M.. Zmieniał zdanie co do ilości osób przewożonych i wysiadających z pojazdu M..

Tym podobnym twierdzeniom H. M. zaprzeczają wprost zeznania świadków: D. U., P. K., R. K., M. M. (2), A. P. – kierowcy i pasażerów pojazdu D. (...), z których wynika jasno, iż uciekali oni z dyskoteki (...) do P. T., a samochód M. jechał cały czas za nimi, również będąc już w mieście, pojazd ten cały czas poruszał się za nimi. To dlatego między innymi w/w świadkowie zawiadomili o powyższym policję. Dalszym twierdzeniom H. M. na temat jego postępowania już na stacji paliw i ilości wysiadających osób z M., zaprzecza jednoznacznie dowód rzeczowy w postaci zapisu monitoringu. Widać na nim precyzyjnie, iż oskarżony podjeżdża na wyjazd ze stacji paliw, z pojazdu wybiega 4 mężczyzn, którzy biegną w kierunku budynku stacji paliw, sam oskarżony wtedy ustawia samochód M., przemieszcza go w drugą stronę tak, aby w każdej chwili bez problemów odjechać z terenu stacji w kierunku na B.. Następnie wysiada

z auta, rozgląda się na boki, oczekując na powrót 4 mężczyzn, a kiedy ci powracają, wsiada i szybko odjeżdża M. z terenu stacji paliw (k. 45).

Ta cała sekwencja zdarzeń wskazuje jasno i jednoznacznie, iż oskarżony wcale nie był żadnym „nieświadomym”, czy też mniej lub bardziej „świadomym” pomocnikiem grupy podwożonych mężczyzn, wśród których znajdował się R. B.. Oskarżony H. M. doskonale znał R. B. i pozostałych „pasażerów” samochodu M., działał z nimi wspólnie i w porozumieniu oraz innymi nieustalonymi osobami, według z góry ustalonego planu i podziału ról, mających na celu dogonienie pasażerów pojazdu D. (...) i wymierzenie im „swoistej kary” za kibicowanie niewłaściwemu klubowi sportowemu.

Zgodnie z utrwalonymi poglądami doktryny konstrukcja współsprawstwa służy do rozszerzenia zakresu odpowiedzialności karnej na wypadki, w których pojedyncze zachowania współdziałającego nie wypełnia wszystkich znamion czynu zabronionego, ale stanowi tzw. „dopełnienie” zachowania innej osoby. Chodzi o stworzenie prawnej możliwości przypisania wszystkim współdziałającym całego czynu zabronionego nawet wtedy, gdy zachowania pojedynczych osób nie wypełniły wszystkich ustawowych znamion składających się na typ tego czynu zabronionego. Elementem koniecznym do przypisania współsprawstwa czynu zabronionego jest element porozumienia i wykonanie samego czynu (Kodeks Karny. Komentarz do art.18 Ryszard Stefański W-wa 2017, wydawnictwo C.H.BECK).

Ponadto współsprawcą jest ten, kto biorąc udział w porozumieniu, ma wpływ na podjęcie decyzji popełnienia czynu zabronionego i następnie bierze istotny udział w bezpośredniej realizacji tej decyzji, jednakże bez konieczności wypełnienia swoim zachowaniem, w całości bądź w części, znamion zamierzonego czynu zabronionego. Wystarczy, że współdziałający akceptuje zachowanie drugiego sprawcy, przy czym brak akceptacji winien być w jakiś sposób uzewnętrzniony. Wspólne działanie zachodzi także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego czynu zabronionego, ale wykonane przez niego czynności stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie - II Wydział Karny z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt II AKa 274/15). Podobne stanowisko zawarł Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25.11.2015r., stwierdzając, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz sądów apelacyjnych utrwalony jest pogląd, iż dla przyjęcia konstrukcji współsprawstwa nie jest konieczne, aby każdy z współdziałających w ramach porozumienia realizował własnoręcznie czasownikowe znamię czynności wykonawczej; wystarczy, że swoim zachowaniem, które stanowi istotny wkład we wspólne działanie objęte porozumieniem, zapewnia lub ułatwia realizację uzgodnionego w ramach porozumienia wspólnego przestępczego zamachu (post. SN z 25.11.2015r. sygn. akt III KK 159/15, KZS 2016 nr 2, poz. 11). Dla przypisania przestępstwa w formie współsprawstwa nie jest konieczne ustalenie, iż oskarżony lub któryś z pozostałych współsprawców zrealizował także „końcowe” czynności czasownikowe przestępstwa oszustwa. Współsprawca może przecież realizować tylko część znamion czynu zabronionego, a w niektórych sytuacjach nawet żadnego z nich, o ile jego zachowanie jest dla pozostałych współsprawców na tyle istotne, że taki zakres jego udziału decyduje jednak o podjęciu i zrealizowaniu przestępstwa. Jest oczywiste natomiast, że musi istnieć porozumienie między współsprawcami oraz że przedmiotem tego porozumienia musi być całość czynu przestępczego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.11.2015r., sygn. akt II KK 198/15, www.sn.pl).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy podnieść, iż między oskarżonymi H. M. i R. B. oraz pozostałymi nieustalonymi osobami, będącymi grupą kibiców, od początku istniało porozumienie, aby należycie ukarać pasażerów pojazdu D. (...) za kibicowanie niewłaściwemu klubowi piłkarskiemu. To w tym celu pojazd D. (...) był ściągany od W. K. aż do P. i po samym już mieście. Rola jak w tym przedmiocie przypadła H. M. była od początku czytelna, on był kierowcą całej grupy, miał za zadanie dogonić samochodem M. samochód D. (...), a kiedy ten się zatrzyma gdzieś po drodze, czy na terenie miasta P. , miał również się zatrzymać i wysadzić grupę kolegów z R. B., aby ci mogli dopaść „wroga”. Oskarżony H. M. bezbłędnie wywiązał się ze swej roli, dogonił pojazd M. pojazd D. (...), zaparkował go na wyjeździe ze stacji paliw, wypuścił z M. całą czwórkę kolegów, przestawił M. tak, aby w każdej chwili mógł szybko opuścić teren stacji, wysiadł z M. i obserwował rozglądając się naokoło czy czasem nie nadjeżdża jakiś inny pojazd, w chwili kiedy grupa 4 kolegów powróciła do pojazdu M., wsiadł i szybko odjechał z terenu stacji paliw. Oskarżony H. M. od początku wiedział w jakim celu jedzie za samochodem D. (...) tj. „należytego ukarania” pasażerów w/w auta. Miał świadomość co będą robili R. B. i pozostali koledzy (bicie, niszczenie mienia) i na to się w

pełni godził. Motyw jaki przysługiwał temuż oskarżonemu był również błahy, oskarżony działał publicznie, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego. Charakter czynu oskarżonego jednoznacznie wskazuje, iż miał on charakter czysto chuligański.

Dlatego Sąd w niniejszej sprawie ustalił, że H. M. był jednym ze współsprawców tak samo jak R. B. i pozostali nieustaleni sprawcy czynu. W związku z tym sąd w miejsce zarzucanego H. M. przyjął popełnienie czynu polegającego na tym, że w dniu 04 października 2015 roku w P. woj. (...) przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w sposób umyślny, wspólnie i w porozumieniu z R. B. i z n/n sprawcami, działając publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, dokonał dwóch uszkodzeń mienia w postaci:

- drzwi wejściowych przesuwanych do stacji paliw (...) w ten sposób, że próbując otworzyć je siłą, wyłamał mechanizm przesuwny, powodując straty w wysokości 5198,41 złotych, działając tym samym na szkodę stacji paliw (...) Sp. z o.o. ,

- samochodu osobowego marki D. (...) o nr rej. (...), poprzez stłuczenie przedniej szyby, wybitie szyby w drzwiach tylnych prawych oraz wgniecenie i odprysk karoserii w okolicach drzwi tylnych lewych, powodując strat w wysokości nie mniejszej niż 1528,16 złotych, działając tym samym na szkodę T. U., czynu wyczerpującego dyspozycję **art. art. 288 § 1 kk w zw. z art.57 a § 1 kk w zw. z art. 12 kk.**

Powołując się na wyżej poczynione rozważania co do oskarżonego H. M. w przedmiotowej sprawie Sąd uznał również współsprawstwo R. B. działającego z grupą nieustalonych sprawców w ramach jednego czynu, działającego z góry powziętym zamiarem. Również oskarżony R. B. działał zgodnie z wcześniej ustalonym porozumieniem, jego zadaniem wraz z innymi sprawcami było „należyte ukaranie” pasażerów pojazdu D. (...) za kibicowanie nie temu klubowi piłkarskiemu, któremu on sam kibicował. Ponieważ większość pasażerów pojazdu D. (...) uciekła z auta i schroniła się wewnątrz budynku stacji paliw L., to oskarżony R. B. i inni napastnicy zaatakowali jedynie D. U., a kiedy tenże uciekł do budynku stacji, to oskarżony w/w z innymi sprawcami dokonali uszkodzenia samochodu D. (...), a potem R. B. wbiegł do budynku stacji, zamierzając kontynuować poszukiwania D. U., a w chwili kiedy zorientował się, iż ma odciętą drogę odwrotu zawrócił i siłą od wewnątrz, a pozostali sprawcy od zewnątrz siłą otworzyli drzwi przesuwne stacji, dokonując ich uszkodzenia. Oskarżony R. B. również działał z błahego powodu, jego motywem była chęć zemsty na kibicach „niewłaściwego klubu piłkarskiego”.

Dlatego Sąd oskarżonego **R. B.** w miejsce popełnienia zarzucanych mu czynów uznał za winnego tego, że w dniu 04 października 2015 roku w P. woj. (...) przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w sposób umyślny, wspólnie i w porozumieniu z H. M. oraz z n/n sprawcami, działając publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, dokonał dwóch uszkodzeń mienia w postaci:

- drzwi wejściowych przesuwanych do stacji paliw (...) w ten sposób, że próbując otworzyć je siłą, wyłamał mechanizm przesuwny, powodując straty w wysokości 5198,41 złotych, działając tym samym na szkodę stacji paliw (...) Sp. z o.o.,

- samochodu osobowego marki D. (...) o nr rej. (...), poprzez stłuczenie przedniej szyby, wybitie szyby w drzwiach tylnych prawych oraz wgniecenie i odprysk karoserii w okolicach drzwi tylnych lewych, powodując strat w wysokości nie mniejszej niż 1528,16 złotych, działając tym samym na szkodę T. U., czynu wyczerpującego dyspozycję **art. art. 288 § 1 kk w zw. z art.57 a § 1 kk w zw. z art. 12 kk.**

W przedmiotowej sprawie twierdzenia oskarżonych oraz argumenty obrony oskarżonego R. B. stanowiły przyjętą przez nich linię obrony mającą na celu podważeniu oczywistych dowodów rzeczowych, zdeprecjonowanie zeznań świadków, ich wiarygodności, nieudolną ucieczkę w braku świadomości, wiedzy, braku znajomości i wcześniejszego porozumienia, wykazaniu „bezinteresownego, nieprzemyślanego” charakteru pomocy nieznannej grupie mężczyzn ze strony H. M., a poprzez to uniknięcie przez oskarżonych odpowiedzialności karnej.

Reasumując poczynione rozważania Sąd uznał, iż przebieg zdarzenia opisany powyżej potwierdzony całością materiału aktowego przedstawił jednolity, nieprzerwany i nie budzący wątpliwości ciąg poszlak wskazujących na sprawstwo i winę umyślną oskarżonych H. M. i R. B. popełnienia przypisanych im powyżej czynów. Natomiast

wersja oskarżonych w/w i obrońcy R. B. nie wytrzymała zasad logicznego rozumowania w porównaniu do zebranego materiału dowodowego i była w pełni odosobniona.

Wymierzając oskarżonym jednostkowe kary pozbawienia wolności na niekorzyść Sąd poczytał im:

- wysoka szkodliwość przypisanych czynów popełnionych przez oskarżonych,
- działanie oskarżonych jako tzw. „kiboli piłkarskich”,
- brak jakichkolwiek skruchy ze strony oskarżonych,

Natomiast na korzyść oskarżonych H. M. i R. B. Sąd poczytał im dotychczasową niekaralność.

Mając na uwadze całokształt okoliczności towarzyszących popełnieniu przez oskarżonych H. M. i R. B. przestępstw, Sąd uznał, iż karą adekwatną do wagi popełnionych czynów i okoliczności ich popełnienia są kary w wymiarze po kary po 8 i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kary w takim wymiarze wobec oskarżonych odniosą pozytywne efekty jako wobec osób, współsprawców i podziału ról jakie obaj oskarżeni wypełnili. Kary są adekwatne do stopnia ich winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Spełnią także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania.

Biorąc pod uwagę właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia oskarżonych Sąd doszedł do przekonania, iż warunkowo zawieszenie jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawców celów kary, a w szczególności zapobieżeniu ich powrotowi do przestępstwa i wobec czego na podstawie art. 69 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zostało warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 3 lata. Ustalając, w wymienionych ramach czasowych, wymiar okresu próby w konkretnej sprawie, należy przede wszystkim kierować się prognozą kryminologiczną wobec sprawcy, w szczególności oceną niezbędnego czasu oddziaływania na sprawcę w ramach próby, im pewniejsza dobra prognoza tym okres próby może być krótszy. W tym konkretnym przypadku w ocenie Sądu 3 letni okres próby jest wystarczający do osiągnięcia celów postępowania.

O grzywnie wobec oskarżonych orzeczono na podstawie art. 71§1 kk. Ilość stawek 80 po 10 zł każda wobec H. M. oraz ilość stawek 50 po 20 zł ka zda wobec R. B. odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów, zaś wysokość każdej stawki odzwierciedla sytuację majątkową oskarżonych. Orzeczone grzywny w tym przypadku będą realnie odczuwalne przez oskarżonych.

Z uwagi na złożone przez osoby pokrzywdzone wnioski o naprawienie wyrządzonych szkód Sąd je uwzględnił i zasądził je od obu oskarżonych w oparciu o art.46 § 1 kk. Wartości kwoty 1528,16 zł w przypadku zniszczenia pojazdu D. (...) została wyceniona w opinii przez biegłego rzeczoznawcę, a który dowód sąd przeprowadził na wniosek obrońcy jednego z oskarżonych, podobnie ustalenie ostatecznej wartości uszkodzonych drzwi na stacji paliw, które jednoznacznie określa złożona faktura VAT - 5198,41 zł, została złożona również na wniosek obrońcy jednego z oskarżonych.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk, uznając, że oskarżeni, jako osoby uzyskujące wysokie, stałe dochody miesięcznie, są w stanie uiścić je w części do kwoty 800 złotych, natomiast w pozostałej części zwolnił ich od reszty kosztów postępowania i od opłaty karnej.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji